

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
horvát lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, horvát hírdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
szombaton és szombaton
előfizetési feltételek:
helyben háshorodva vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos posztóért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlatter sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a
NEMERE

című politikai, társadalmi és közgazdasági lap

VII. évfolyam II. negyedére.

Előfizetési feltételek:

március — december . . .	4 ft. 50 kr.
március — szept.	3 — —
március — június	1 — 50 —
Külföldre egész évre . . .	8 — —

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába Sepsi-Szentgyörgyön küldendők

Előfizetőink szívesen kérjük előfizetéseiket megújítani, miután felesleges példányokat nem nyomtathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

A keleti kérdés.

A helyzetről. A londoni táviratok után, melyek azt jelentik, hogy Ignatieff jegyzőkönyv-javaslatát fölött az orosz-angol megegyezés létrejött, — a békeremények új tápot nyertek, — sőt a párisi „Moniteur” már közönlötet is szavaz a cárnak, — a miért Európa békéjét fenntartotta. Különben hogy a lefegyverzés kérdésében történt-e már elhatározás, az alig valószínű; legalább Londonból azt jelentik, hogy oda minden órában várják Szt.-Pétervárról a lefegyverzés megígérését, a mitől függ a jegyzőkönyv aláírása. Figyelemreméltó jelenség egyébiránt az, hogy a független sajtó ezt az egész dolgot bizalmatlanul tekinti s nem lát benne egyebet, mint legjobb esetben csak a háború elnapolását, — valamint Berlinben s Bécsben sem engedik át magukat rózsás reményeknek, amint ez a következő két levélből írják. Berlinből ugyanis ezt írják: „Az emberek megszokták Ignatieff Londonba utazását” „jó jelnek” tekinteni, — hanem ha a diplomati tárgyalásokban jártas és tapasztalt férfiaknak hiány lehet; e „jó jel” dacára oly messze vagyunk a valóban biztosított békétől, mint például a száj és pohár szélétől. Mert most egy oly kérdés lép előtérbe,

TARCA.

Adria leánya.

— Novella. —

Irta: Székely Jánosné, Ince Sarolta.

(Vége.)

A palota belső termei felől ép most nyílik kifelé a szárnyas ajtó és egy herold stentori hangon jelenti:

— A doge király és királynő!

Stefano doge teljes fejedelmi szímben, a kőztársaság kétágu koronájával fején, jelent meg, karján fiatal mostohája, Morossini Arabellát vezetve, ki a gyász elteltével megint elfoglalja törvényesen megillető helyét a trónon; mert Venecia törvénykönyvében meg van írva: „Ha a doge meghal, özvegye a méltóságot örökli — kivéve az uralkodást — mindaddig, míg élte feddhetetlen és másnak nem nyújtja kezét házassági frigykötésére.”

Arabella szépségének tetőpontján, fiatalágának nyárszakában áll. Fejedelmi iltözéke még emeli szépségét; bíbor bársony ruhája, melynek uszályát apródok emelik, magas, büszke alakját, a korona tiszta homlokát, melyet a bűn leve föl nem ért még soha, mint egy remek festményt a hozzá illő keret, akként emeli ki, hogy a világ gyönyörködve a remekműben, bámulja isten mindenhatóságát.

Hatalmas éljenzés között foglalták el mindketten, ő és fejedelmi fia a trónt. Stefano tiszteletteljesen megcsokolyán kezét, őt jobbfelől ültette.

Mig a szertartásos üdvözléseket fogadják, a zene elnémult, mely oszend lön. Egy óra elteltével azonban hogy a terembe léptek, újra hangzott a zene, és ők is elvegyültek a mulatók közé, maguk is osztva a csapongó élvezetnek — ha mindjárt látólagos — nyilatkozatát.

mely még minden háború kitörése előtt fölmerült, de melyre a felelet ritkán volt kielégítő. Ez a lefegyverzés kérdése. Iteni körökben azt hiszik, hogy Oroszország azon feltétel alatt igéri meg a lefegyverkezést, ha előbb Törökország kezdi azt. Így a dolog megint csak Törökországon fordul meg, s valószínű, hogy a porta ellenkezésén minden terf meg fog hiúsulni. „Különben is a komoly politikuskok nem hiszik, hogy a „keleti kérdés”-t lehetséges lenne jegyzőkönyvekkel oldani meg.” — A bécsi levél ezeket mondja: „A vérmes reményűek minden békeöröme dacára bizonyos elő igyázzattal kell tekinteni a helyzetet. Nem szabad feledni, hogy a kedvező londoni hírekkel egyidejűleg kedvezőtlen tudósítások érkeznek a török-montenegrói békealkudozásról, — hogy a fegyverszünet f. hó 20 án lejár, s hogy a törökök és a felkelők közt már az utóbbi napokban jelentékeny összecsapások fordultak elő, — s hogy végre a Törökországban uralkodó hangulatot illetőleg aggasztó hírek származnak. Mindent fontolóra kell venni, mielőtt a föltétlen béke boldogságának átengednők magunkat. Az orosz lefegyverzési záradék sem valami megnyugtató. Oroszország ebbeli ígéréte ugyanis csak föltétel, a mennyiben azt kívánja, hogy előbb Törökország fegyverkezék le. Minthogy pedig Konstantinápolyban a viszonyok olyanok, hogy a porta majdnem e két választás előtt áll, háború, vagy ferdalod, — e szerint a lefegyverzésre nem igen lehet gondolni. Ily körülmények közt kissé mérsékelni kell a béke-reményeket, bármennyire ohajtjuk is, hogy azok megvalósuljanak.”

Konstantinápolyból jelentik: A montenegrói béke követek 19 dikére, hétfőre, utasítást vártak Cetin-jéből. — Azt hiszik, hogy az Anglia és Oroszország közti közlekedés megfogja könnyébiteni a Montenegróval való alkudozások folytatását; ez eseten — minthogy a fegyverszünet 20 án letelik — a török csapatok parancsot kaphnak, hogy védelmi állásban maradjanak. — Harminc senator már kifejezetten; köztük több nem-muzulmán is van. — A nemzetgyűlés megnyitása hétfőre, 19-dikére volt kitűzve.

A kisázsiai kurdok 20,000 gyalog és ugyaneannyi lovas önkéntest ajánlottak fel a török kormánynak az orosz elleni háborúra.

Szentgyörgy-Szemerja.

Szemerjának Szentgyörgyhez csatlakozása ügyében el kell mondanunk egyetmást, mert az ügy pár szemerjai vezérszereplő közreműködése következtében annyira elmergédelt, hogy a közbiztonság megzavarása is kilátásban van.

Mint értesülünk a közelebbi közgyűlésen a községi bíró úttelgekkel fenyegeti Szemerja egyik legintelligensebb egyénét, ki a csatlakozás keresztülvi-

A tánc megkezdődött, azok, kik abban részt nem vettek, a melléktermekbe vonulhattak, melyek kértte alakitva, lugost, gyepamlagot, mesterkelt vizéseket szorgáltattak a vendégek számára; sőt a dícső háziú Arabella hűsítő és csemegékről is gondoskodott, s mint a természet papnője, ki virágot, növényt gyümölcsöt, szóval minden természetaz udvarnál nagyban tenyésztetett, az ismert világ minden égálja alól kültői izlésével úgy rendeztette be a műkertetek, hogy minden gyümölcs, csemegé, uymint: szőlő, szilva, gránát-alma, narancs, füge, ananász, dinnye, kókusz, cseresznye, barack, mandola, datolya, stb. stb. mind saját fájáról esüngött alá és annál is inkább izlett a legmagasabb igényű anyos és inycnöknek is, kik egyhangyan magasztalták a ház urnőjét, ki a honban ez idő szerint a legelső és legnagyobb volt.

Egy szőlő-lugos árnyában, melynek dus érett geiszeldje, a „lacrima Christi”-féle szőlők csüngötték alá, ülnek a halászeleány és halászfűje, kiket midőn karöltve távozni láttunk s a nagy tömegbe vegyülni; most itt föltaláljuk. Hallgassuk ki őket.

— Hogyan van az, hogy mi, a nép gyermekei e termekbe juthatunk? — kérdi a lány — hisz mi nem vagyunk udvarképek.

— Részemről a szerelem adá a bátorságot, hogy kockáztatassam e lépést, de hiába! szerelmem tárgya elérhetetlen távolban áll fölöttem.

— Eredj, eredj, himes lovag; hisz te most incognitódra rejtőzve csak miniket, könnyűhivőt, hiszékeny pórnököt akarsz gynyolni. De lásd, én okosabb vagyok, mint társnőim és kétkedem sima nyelvedben.

— Még akkor is, ha a szentháromságra, a szent föld és szent sir ereklyéire esküszöm?

— De hát miként lehet az, hogy egyszerű halász a szent földről és annak ereklyéiről beszél? hisz azoknak ő nem lehet birtokában.

— Mint halász nem, de mint harcos és lovag igen! — mond lelkesülten az ifjú; de csakhamar észrevéve, hogy csaknem elárulá magát, hozzátévé:

tele mellett van. Azon egyének, kik a csatlakozás mellett vannak — goromba megtámadásokban részesítettnek, eljárásuk nyíltan hibáztatik s bár Szemerja érdekét a leghelyesebben ő fogják fel — méltánytalanul hibáztattnak és támadattnak meg.

Ily eljárás szép és kedvező színben tünteti fel a csatlakozás ellenzőit, mert az ők befolyásúknak kell tulajdonitannuk a megtámadásokat.

Szemerja vagyon kezeléséből a egyes egyéneknek a község rovására történt eljárásról — kimerítő és hiteles tudósítás fekszik előtűnk — ezt mielőbb közölni fogjuk s pár vezérszereplő fotografiáját is föfogjuk mutatni, hadd ismerje meg Szemerja azon egyéneket, kik fejlődésért, jövőjét kicsinyes egyéni érdekek miatt kockáztatni elég merészek.

Megyénk köztisztelőben álló alispánját, a járási szolgabíró urat, ki ép Szemerján lakik, kérjük intézkedni a tekintetben, hogy Szemerján a személybiztonság megzavarva s egyes egyének insulatioknak kitéve ne legyenek.

Erősen hiszük, hogy a csatlakozás kérdése minden ellenzés dacára keresztülmenen, mert megyénk bizottmányi gyűlése, a magas kormány ép Szemerja érdekében e kérdésben Szentgyörgynek fog igazat adni s a csatlakozást kimondják azon községet illetőleg, melynek egyes polgárai önző eljárása annak jövőjét, jólétét fenyegeti.

Szemerja polgárainak fel kell saját érdekei öntudatára ébredni s határozni ugy, mikép e község érdekei követelik

A „Székely-kivándorlásról.”

(A székely mivélődési és közgazdasági egylet évkönyvéből.)

A székelykivándorlásról évtizedek óta sokat irtak már, olykor nagyon is szomorú dolgokat. Epen ezért a „Székely mivélődési és közgazd. egyesület” mindjárt megalakítása után első teendői közé szánuította e kérdés alapos tanulmányozását. Az eddig begyűlt adatok ha nem derítik is fel a székely kivándorlás miben állását teljes részletességgel, vetnek annyi világot mégis a sokat hangoztatott kivándorlásra, hogy arról magunknak némi helyes tájékozást szerezhettünk.

Addig is tehát, míg e kérdéssről kimerítőbb tanulmányval állhatnánk elő, olvasóink tájékoztatása végett szükségesnek tartottam a székelykivándorlás miben állásáról több oldalról nyert adatok a felvilágosítások alapján nézetemet röviden előadni.

Ha a székelykivándorlásról szólunk, háromféle kivándorlást kell megkülönböztetnünk, u. m. 1. napszámos kivándorlást, 2. cseléd kivándorlást, és 3. végleges kivándorlást.

A napszámra való kivándorlás tavasszal és nagy munka idején, különösen aratáskor és csépléskor szo-

— mert minden honfi hónapok harcosa és lovagja egyszersmind.

— Tehát már harcoltál honodért, holott én azt hívem, hogy Chigonia és a szomzéd szigetiek terjed egész világot, és csak Venecia lagunán hangoztatják szívet és lelket emelő szép dalaidat.

— Te érted almain tündér leánya, kiért, hogy egykor birhassalak, lemondék egy időre honomnak sötétkéek egéről, mely titku hullámainról, lagunáiról, le ama boldogságról, hogy palotát erkélye alatt zengj hessom dalaimat, melyeknek lelke, élete, jövője egyedül te vagy!

Eközben az ifju a lányt átölelé és egyszersmind előtte térdre hullt.

— Jól van tehát Giacomo, mert hisz csak nek lehet jogod hozzám így szólani. En is bevallom itt, e, bár mesterkelt természet ölen, hogy tied lehetsz; föl kell ez alkalmat használnom, bevallom, igen, hogy mióta eszmélek és dalaid hozzámig hatottak, te és mindig csak te foglalkoztatad szívemet, lelkeket. S midőn benned honom költőjét bámultam, ki az ismetni szikráit, alatt ültetve bár, oly mériben öröklé: egyszersmind az ifjut szeretni tanultam, és e szerelem nőtt, fejlődött életemmel, éveimmel. Most, hogy kivívni akarod birhatóságomat, becsülni is tanultalak. Ha valaha férjü birja szívemmel együtt kezemet, az csak te lehetsz, Giacomo!

— Biankám! egyetlenem! Álom-e ez, vagy való? Oh! te együtt érezőtel nem, nemcsak tündér a halász Giacomo szerelmi ömlengéseit, vallomásait, melyeket ő és hónapok ifjai ablakok és erkélye alatt pár év óta dalokban hangoztatnak?

— Megérténa azokat, és a zárai lovagjátékoknál már bizonyos voltam afelől, hogy értem lettél hős lovagga, mert szivedtől távol áll a nagyváravág. De most jer innen, vegyüljünk a tömegbe; nézd, az árcosok mind kíváncsiabban tekintenek felénk; félek, megzavartatik e boldog óra.

— Ne félj! én, lovagod, és színeidnek viselője,